

Rapport

Problemen of misstanden binnen het LIEC?

Een onderzoek naar een klacht over het Landelijk Informatie - en Expertise Centrum in Den Haag.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over het Ministerie van Veiligheid en Justitie te Den Haag gegrond is omdat gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

Datum: 1 juli 2015

Rapportnummer: 2015/105

Kader

Betrouwbaarheid en integriteit zijn onmisbaar voor een goed functionerende overheid en alle organisaties die daarvan deel uitmaken. Misstanden in ambtelijke organisaties doen daaraan afbreuk. Zij moeten worden voorkomen en in voorkomend geval worden beëindigd. Daarom moeten werknemers bij de overheid vermoedens van misstanden bij overheidsorganisaties kunnen melden zonder dat zij daarvan nadelen ondervinden. Het ligt op de weg van de ambtelijke organisaties om meldingen van vermoedens serieus te nemen, te onderzoeken en, als zij juist blijken te zijn, te voorzien in een oplossing. Voorwaarde voor het adequaat oplossen van misstanden is dat binnen de organisatie voor iedereen helder is hoe wordt omgegaan met vermoedens van een misstand. In het "Besluit melden vermoeden van misstand bij Rijk en Politie"(de klokkenluidersregeling) is de procedure voor het melden van een misstand door een ambtenaar en de bescherming tegen een eventuele rechtspositionele benadeling, alsmede de tegemoetkoming in de kosten in verband met eventuele procedurekosten, nader uitgewerkt.

Dit onderzoek gaat over de vraag of de verantwoordelijke overheidsinstantie op een juiste manier is omgegaan met de melding van verzoeker over problemen binnen het Landelijk Informatie- en Expertisecentrum (LIEC).

Het LIEC is in 2011 ingesteld om de geïntegreerde aanpak van georganiseerde criminaliteit te stimuleren en te coördineren. Het LIEC heeft met name de taak de werkzaamheden van de verschillende Regionale Informatie- en Expertisecentra (RIEC's) te coördineren. Een RIEC is een samenwerkingsverband tussen gemeenten, Openbaar Ministerie, politie en belastingdienst dat zich eveneens richt op bestrijding van georganiseerde criminaliteit op regionaal niveau.

Op het moment van de gebeurtenissen waarover verzoeker klaagt werd het LIEC aangestuurd door een stuurgroep bestaande uit vertegenwoordigers van het Ministerie van Veiligheid en Justitie (te weten de plaatsvervangend directeur-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving en de directeur Veiligheid en Bestuur DVB) en de gemeente Den Haag (te weten de directeur bestuurszaken DB). Sinds 2014 valt het LIEC rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van de minister van Veiligheid en Justitie. Om die reden is het onderzoek gericht op de minister en wordt de Gemeente Den Haag alleen als informant in het onderzoek betrokken.

Klacht

Verzoeker heeft geconstateerd dat de bestuurlijk verantwoordelijken voor het Landelijk Informatie- en Expertise Centrum (LIEC) naar aanleiding van zijn melding in 2013 maatregelen hebben genomen op het personele, het bestuurlijke en het financiële vlak binnen dit samenwerkingsverband. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de verantwoordelijken in deze situatie met hem als melder van de problemen binnen de organisatie zijn omgegaan.

BEVINDINGEN

Relaas verzoeker

Verzoeker was in 2012 werkzaam bij de politie eenheid Zeeland-West Brabant. Vandaaruit is hij gedetacheerd geweest bij het RIEC Zeeland-West Brabant. Vervolgens is verzoeker voor de periode vanaf 1 februari 2012 door het RIEC ter ondersteuning ter beschikking gesteld aan het LIEC in Den Haag. Hij zou daar drie pilots coördineren. Aanvankelijk vervulde verzoeker de functie van projectleider. In februari 2013 heeft mevrouw X, het toenmalige hoofd van het LIEC, verzoeker gevraagd om als plaatsvervangend hoofd op te treden voor bepaalde taken. Verzoeker heeft daarmee ingestemd en is in verband met afwezigheid van het hoofd per 10 maart 2013 daadwerkelijk gestart met de waarneming, dit duurde tot 9 april 2013.

In zijn functie als waarnemend hoofd heeft verzoeker een aantal zaken binnen het LIEC geconstateerd. Zo stelde verzoeker vast dat de leiderschapsstijl van mevrouw X als manipulatief en bedreigend werd ervaren, hetgeen niet bevorderlijk was voor de werksfeer. Daarnaast constateerde verzoeker dat er sprake was van een slechte kennisdeling en onvoldoende samenwerking met de RIEC's, terwijl het juist een van de doelstellingen van het LIEC was deze te bevorderen. Ook stelde verzoeker vraagtekens bij de wijze waarop het LIEC financieel werd beheerd.

Verzoeker zag het als zijn taak deze zaken uit hoofde van zijn functie direct te melden bij de verantwoordelijken voor het LIEC, te weten de heer Y, directeur Bestuurszaken (DB) van de gemeente Den Haag en aan de heer Z, directeur Veiligheid en Bestuur (DVB) van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Hij deed deze melding omdat hij het van groot belang acht dat de overheid integer handelt. Hij beschouwt zich zelf als klokkenluider. Hij deed zijn melding eind maart 2013. Tevens heeft verzoeker mevrouw X direct na haar terugkeer van vakantie, op 3 april 2013, op de hoogte gesteld van de melding aan de stuurgroep.

Mevrouw X heeft verzoeker daarop met onmiddellijke ingang van al zijn projecten en commissies gehaald. Hem werd per direct de toegang tot alle werkruimten van het LIEC ontegd. In een e-mailbericht van 22 april 2013 liet mevrouw X verzoeker weten niet meer met hem te willen samenwerken. De detachering van verzoeker werd met onmiddellijke ingang beëindigd.

Mevrouw X zelf moest haar activiteiten ook beëindigen. Op 24 april 2013 liet de heer Y in een bijeenkomst met alle medewerkers van het LIEC hen weten dat mevrouw X geen activiteiten voor het LIEC meer zou verrichten. De heer W werd als het nieuwe hoofd voorgesteld. Mevrouw X zou met ingang van de maand erop elders bij de overheid gaan werken.

Verzoeker heeft op 25 april zowel Z als Y per e-mail laten weten dat hij zich niet kon voorstellen dat de bijeenkomst van 24 april 2013 de afronding van zijn meldingen vormde. Het bleef voor hem onduidelijk hoe de leden van de stuurgroep LIEC onderzoek naar zijn meldingen hadden gedaan en wat hun standpunt was. Hem werd meegedeeld dat het verder aan het nieuwe hoofd, de heer W, was om hierover te beslissen. Verzoeker heeft later nog wel met de heren Z en Y gesproken, maar op dat moment moest hij terug naar zijn functie bij de politie.

Omdat hij het niet eens was met deze gang van zaken heeft verzoeker op 21 februari 2014 een melding gedaan bij de Onderzoeksraad Integriteit Overheid (OIO). De OIO stelde vast dat het LIEC geen klokkenluidersregeling had en ook geen vertrouwenspersoon had aangesteld. De OIO liet hem bij brief van 13 maart 2014 weten in zijn melding geen aanknopingspunten te zien voor verder onderzoek omdat er eerder sprake was van slecht bestuur dan van misstanden zoals bedoeld in het "Besluit melden vermoeden van misstand bij Rijk en politie". Bovendien had het LIEC naar het oordeel van de OIO reeds voldoende actie ondernomen teneinde verbeteringen in de organisatie aan te brengen. De OIO verwees verzoeker naar de Nationale ombudsman. Verzoeker voelde zich als melder totaal niet gehoord in deze kwestie. Daarom heeft hij zich toen met zijn klacht tot de Nationale ombudsman gewend.

Toelichting van de kant van de minister

De Nationale ombudsman heeft de klacht van verzoeker voorgelegd aan de minister van Veiligheid en Justitie en ook de gemeente Den Haag om informatie gevraagd. De minister reageerde op deze klacht en de daarbij door de ombudsman gestelde vragen. De Gemeente Den Haag liet weten dat de reactie van de minister mede namens de gemeente was ingediend.

Organisatie en formele verantwoordelijkheden LIEC

De aansturing van het LIEC was tot en met 2013 vormgegeven door de stuurgroep LIEC, bestaande uit vertegenwoordigers van het Ministerie en de gemeente Den Haag. Daarbij gold dat blijkens de samenwerkingsovereenkomst de gemeente Den Haag, in afstemming met het ministerie, zorg diende te dragen voor de aansturing van de kwartiermaker (hoofd) van het LIEC inzake de in die overeenkomst genoemde taken. Het ging daarbij om de taken aangaande personeel, ICT, organisatie, financiën, administratie, communicatie en huisvesting ten behoeve van het LIEC. Daarnaast droeg de gemeente zorg voor de bemensing op detachingsbasis ten behoeve van het LIEC. De gemeente treedt hierbij als inlener op, en verzorgt de huisvesting van de gedetacheerden. Het hoofd LIEC, mevrouw X, was gedurende de looptijd van de overeenkomst gedetacheerd bij de gemeente. Als hoofd had zij onder meer tot taak het opstellen van het inrichtingsplan van het LIEC, het opstellen van het uitvoeringsconvenant, het vormgeven van het LIEC, het werven en selecteren van medewerkers en de aansturing van het LIEC. Sinds 1 januari 2014 maakt het LIEC onderdeel uit van het Ministerie en is de minister verantwoordelijk voor het beheer. Er wordt in de komende tijd een nieuwe stuurgroep vormgegeven.

Wat is er gebeurd met de melding van verzoeker?

Op de vraag van het de Nationale ombudsman wat er gebeurd was met de meldingen van verzoeker liet de minister weten dat verzoeker op 27 maart 2013 een gesprek heeft gevoerd met de heer Y, (DB) en op 2 april 2013 met de Directeur Veiligheid en bestuurszaken (DVB) van de gemeente Den Haag, de heer Z. Verzoeker heeft in beide gesprekken de gelegenheid gehad om zijn melding toe te lichten. Hetgeen in deze gesprekken naar voren is gekomen bevestigde het totaalbeeld dat de stuurgroep LIEC reeds had betreffende het functioneren van het toenmalig hoofd LIEC, mevrouw X. De meldingen van verzoeker zijn meegenomen bij het uitvoeren van de maatregelen die in dit kader op de achtergrond reeds in gang waren gezet door de stuurgroep.

Hoe verder werd omgegaan met de meldingen van verzoeker werd overgelaten aan het nieuwe hoofd, de heer W, waarin de stuurgroep LIEC het volste vertrouwen had. Y en Z waren van mening dat zij geen verantwoording schuldig waren aan verzoeker, als lid van het LIEC, voor hun verdere optreden en de gemaakte keuzes.

De minister merkte daarbij nog op dat verzoeker tijdens het verlof van mevrouw X alleen een gedeelte van de taken van haar heeft waargenomen. Wat betreft de financiële aspecten heeft verzoeker daarbij niet alle onderliggende stukken kunnen inzien.

Aangaande de melding van verzoeker over het financieel beheer merkte de minister op dat uit accountantsonderzoek van de gemeente Den Haag blijkt dat er geen onrechtmatigheden zijn aangetroffen.

De invloed van de melding op de positie van verzoeker binnen de politieorganisatie?

De minister liet verder weten dat naar zijn mening de meldingen van verzoeker niet van invloed zijn geweest op zijn positie. Er is ten aanzien van verzoeker door de leden van de stuurgroep LIEC geen enkele actie ondernomen die de positie van verzoeker op enigerlei wijze zou kunnen schaden. Evenmin is met derden in negatieve zin over verzoeker gesproken. Het nieuwe hoofd LIEC heeft verzoeker juist de gelegenheid geboden om zijn opdracht bij het LIEC af te ronden. Van deze mogelijkheid heeft verzoeker ook gebruik gemaakt en hij is voor zijn inzet bedankt.

Ook gaf de minister aan dat hij het betreurd dat verzoeker gedurende drie weken zijn werkzaamheden voor het LIEC niet heeft kunnen verrichten. Maar hij tekende hierbij wel aan dat dit het gevolg was van een vertrouwensbreuk tussen verzoeker en het toenmalig hoofd LIEC, mevrouw X. over de werkwijze die verzoeker gedurende haar afwezigheid volgde. Dit heeft zij hem in een persoonlijk onderhoud en in een e-mail laten weten. Het opzeggen van het vertrouwen in verzoeker door het toenmalig hoofd is een daad die op haar weg lag en die zij op grond van haar personele verantwoordelijkheid mocht stellen. De gemeente Den Haag heeft aangegeven zich achter het besluit van het toenmalige hoofd te kunnen scharen.

Was de melding terecht en ook op juiste wijze gedaan?

Op de vraag of verzoeker terecht zijn melding had gedaan antwoordde de minister dat dit naar zijn mening het geval was. Wel merkte hij daarbij op dat de melding van verzoeker bevestigde hetgeen reeds bij de stuurgroep bekend was en dat in dat kader op de achtergrond reeds maatregelen in gang waren gezet. Tenslotte liet de minister weten dat

verzoeker op de juiste wijze deze zaken had aangekaart. Hij had de melding gedaan bij zowel de leden van de stuurgroep LIEC, als bij het toenmalig hoofd LIEC na haar vakantie.

Beoordeling van de klacht door de minister

De minister liet weten van mening te zijn dat verzoeker zijn melding in gesprekken met de X en Y voldoende heeft kunnen toelichten. De genomen personele maatregel ten aanzien van het toenmalige hoofd LIEC is hem meegedeeld in een bijeenkomst. Over het verdere traject is duidelijk met verzoeker gecommuniceerd: hem is immers meegedeeld dat het aan het nieuwe hoofd W was om de situatie in kaart te brengen en daarbij de meldingen van verzoeker te betrekken. Dit was in de ontstane situatie de normale procedure. Verdere inhoudelijke verantwoording en toelichting over de door de stuurgroep gemaakte keuzes, zoals verzoeker lijkt te verlangen, lag naar de mening van de minister niet in de rede. De stuurgroep was daartoe ook formeel niet gehouden.

Verzoeker heeft bovendien gebruik gemaakt van de hem door het nieuwe hoofd LIEC geboden mogelijkheid zijn werk bij het LIEC af te ronden. Nadat verzoeker aangaf ontevreden te zijn met de wijze waarop de stuurgroep zijn meldingen onderzocht, hebben X en Y hem uitgenodigd voor een gesprek. Daarin zijn de standpunten nogmaals toegelicht en heeft andermaal hoor en wederhoor plaatsgevonden. Verzoeker is dan ook ruimschoots gehoord en gekend.

Om die reden achtte de minister deze gang van zaken jegens verzoeker behoorlijk en de klacht om die reden ongegrond. Dat de standpunten inhoudelijk uiteen liggen, staat daar los van. De minister betreurde dat verzoeker gedurende drie weken zijn werkzaamheden bij het LIEC niet heeft kunnen verrichten. Dit was evenwel een gevolg van een vertrouwensbreuk tussen verzoeker en het toenmalige hoofd LIEC.

Reactie van verzoeker op die van de minister.

Verzoeker liet in reactie op de brief van de minister weten dat het juist is dat zijn meldingen hebben geleid tot aanpassingen in de organisatie. Maar ten tijde van de melding was de wijze van aansturing onduidelijk en waren de verantwoordelijkheden niet goed belegd. Dit was juist de aanleiding de meldingen te doen.

Verzoeker heeft nooit eerder vernomen dat er al een traject was ingezet om dit te verbeteren. Hoewel zowel Y als Z zelf in gesprekken hebben aangegeven op de hoogte te zijn van het (dis)functioneren van X was dit niet het geval bij het bestuur.

Verzoeker is het niet eens met de stelling dat hem geen schade is berokkend omdat hij gedetacheerd was en zijn contract ten einde liep. Het plan was dat zijn detachering als plaatsvervangend hoofd zou voortduren tot 31 december 2013. Maar deze werkzaamheden werden per 31 mei 2013 geheel beëindigd. En hoewel hij wel zijn klussen heeft kunnen afronden (na een onderbreking van drie weken), veroorzaakte het feit dat hij van de ene op de andere dag niet langer het gebouw in kon en plotseling niet bij interne en externe vergaderingen mocht zijn schade aan zijn imago.

Verder merkt verzoeker op dat de minister aangeeft dat er geen formele contracten bestaan over de detachering bij het LIEC. Verzoeker ziet dit als een tekortkoming van het bestuur. Juist het ontbreken van duidelijke afspraken vastgelegd in contracten maakte de werknemers bij het LIEC kwetsbaar.

Beoordeling

Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij werknemers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten en daarbij zorgen voor een eerlijke gang van zaken. Dit houdt onder meer in dat de overheidsinstanties transparant zijn over de wijze waarop zij omgaan met meldingen van ambtenaren over problemen binnen de organisatie. Zij geven daarbij snel duidelijkheid aan de melder wat er met zijn melding is gebeurd en houden bij het nemen van maatregelen het belang van de melder in het oog.

Het is niet aan de Nationale ombudsman om een oordeel te geven over de ernst van de door verzoeker gemelde problemen of de kwaliteit van de gegeven oplossingen. De Nationale ombudsman beperkt zich in dit onderzoek puur tot de beoordeling van de gevolgde procedure en de wijze waarop het LIEC met verzoeker als melder is omgegaan.

Uit het onderzoek is gebleken dat verzoeker tijdens zijn detachering bij het LIEC volgens de minister op terecht gronden en op de juiste wijze eind maart 2013 een aantal zaken aangaande de personele en de bestuurlijke kant van het samenwerkingsverband LIEC heeft aangekaart. Het ging daarbij om zaken die volgens de minister al bekend waren bij de stuurgroep en waaraan achter de schermen al gewerkt werd om ze op te lossen. De melding van verzoeker is daarin meegenomen.

De stuurgroep is direct na de melding in actie gekomen. Zo is het functioneren van mevrouw X, direct na haar terugkomst van vakantie (begin april) met haar besproken. Dit had tot resultaat dat zij met ingang van de maand erna het LIEC verliet en elders bij de overheid ging werken. Zowel verzoeker als de overige medewerkers werden hiervan op 24 april 2013 op de hoogte gesteld. Verzoeker had daarna op zijn verzoek nog een gesprek met zowel de heer Y als de heer Z, waarin hij ruimte kreeg zijn meldingen toe te lichten en vragen te stellen. Nadien is er nogmaals met hem gesproken. In die zin is wel voortvarend gehandeld.

Verzoeker heeft aangegeven zijn meldingen te hebben gedaan omdat hij van mening was dat er binnen het LIEC niet integer werd gehandeld. Hij ziet zich zelf als klokkenluider. Dit was ook aanleiding voor hem om zich te wenden tot de OIO. In dit geval was het Besluit melden vermoeden van een misstand bij Rijk en Politie (zie Achtergrond, onder 1.) van toepassing. Artikel 15 van dit besluit schrijft voor dat het bevoegd gezag na de melding onderzoek instelt naar het vermoeden van de gemelde misstand. Indien onderzoek achterwege blijft omdat het geen misstand is zoals bedoeld in het besluit wordt dit zo snel mogelijk schriftelijk aan de melder meegedeeld.

In dit geval is de Nationale ombudsman met de OIO van oordeel dat de meldingen van verzoeker geen misstanden waren in de zin van de genoemde klokkenluidersregeling. Het ging hier eerder om door verzoeker in zijn functie van hoofd van het LIEC geconstateerde bestuurlijke problemen bij de start van het LIEC.

Dit neemt niet weg dat het LIEC verzoeker conform artikel 15 van het Besluit zelf (schriftelijk) een terugkoppeling had moeten geven van wat er met zijn melding was gebeurd. Dit is niet het geval geweest.

Verzoeker werd op dezelfde wijze geïnformeerd als zijn collega's over het vertrek van zijn leidinggevende. Pas toen hij zijn onvrede hierover uitte kreeg hij alsnog een gesprek met de leden van de stuurgroep. Er is toen wel over de door hem gedane meldingen gesproken en nadere uitleg gegeven. Pas toen werd het verzoeker duidelijk dat zijn melding niet was opgevat als een misstand in de zin van de klokkenluidersregeling.

Daarbij komt dat de stuurgroep mevrouw X als hoofd LIEC als leidinggevende tot haar vertrek in haar functie liet waardoor zij verantwoordelijk bleef voor het personeel, waaronder verzoeker. Zij zei daarop onmiddellijk haar vertrouwen in verzoeker op en beëindigde zijn detachering. Bovendien werd hem met onmiddellijke ingang de toegang tot het gebouw ontzegd. Op dit punt hadden de verantwoordelijken van het LIEC beter moeten stilstaan bij de belangen van verzoeker als melder van de interne problemen. Het lag immers voor de hand dat verzoekers positie na zijn melding zeer precair was. En dat het tot een vertrouwensbreuk met zijn leidinggevende zou komen. Met name van de gemeente Den Haag had verzoeker meer mogen verwachten dan dat de gemeente als verantwoordelijke zich achter het besluit van de leidinggevende om verzoeker de toegang te ontfagen schaarde.

Uiteindelijk heeft verzoeker zijn werkzaamheden na een onderbreking van drie weken wel kunnen afronden omdat het nieuwe hoofd LIEC, hem als gedetacheerde weer toeliet zodat hij zijn pilots alsnog kon afronden. Dat laat echter onverlet dat de stuurgroep onvoldoende aandacht heeft besteed aan de belangen van verzoeker.

Al met al komt de Nationale ombudsman tot het oordeel dat het LIEC in strijd heeft gehandeld met het beginsel van fair play. Er is in de situatie van verzoeker onvoldoende stil gestaan bij de positie van verzoeker als melder van een aantal problemen binnen de organisatie. Daarbij is niet gehandeld conform de daarvoor geldende regeling. Nu deze meldingen op juiste wijze en op terechte gronden volgens de minister zijn gedaan, had verzoeker hierover persoonlijk en uit eigen beweging geïnformeerd moeten worden. Bovendien had er aandacht moeten zijn voor wat de melding betekende voor de positie van verzoeker. Dat deze meldingen al bekend waren binnen de organisatie en verandertrajecten daar al voor ingezet waren, doet daar niet aan af.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Landelijk Informatie - en Expertise Centrum te Den Haag, is gegrond wegens schending van het beginsel van fair play.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen dat het LIEC inmiddels maatregelen heeft genomen om de problemen binnen het samenwerkingsverband aan te pakken.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Achtergrond

1. **Besluit van 15 december 2009, houdende een regeling voor het melden van een vermoeden van een misstand bij de sectoren Rijk en Politie (Besluit melden vermoeden van misstand bij Rijk en Politie)**

Artikel 2 lid 1.

1. Ten aanzien van een melder wordt als gevolg van het te goeder trouw melden van een vermoeden van een misstand geen besluit met nadelige gevolgen voor zijn rechtspositie genomen. Het bevoegd gezag draagt er zorg voor dat een melder, niet op andere wijze bij de uitoefening van zijn functie nadelige gevolgen ondervindt ten gevolge van die melding.

Artikel 15

1. Het bevoegd gezag stelt een onderzoek in naar het vermoeden van een misstand.
2. Het onderzoek wordt niet verricht door een persoon die mogelijk betrokken is of is geweest bij de vermoede misstand.
3. Het onderzoek en de verdere behandeling van de melding kan in ieder geval achterwege worden gelaten als:
 - a. geen sprake is van een vermoeden van een misstand als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder e;
 - b. de melding niet is gedaan binnen de in artikel 10 genoemde termijn, wanneer de melder niet meer werkzaam is bij de organisatie waarop de melding betrekking heeft;
 - c. de melding kennelijk onredelijk laat is gedaan.
4. Het bevoegd gezag meldt het achterwege laten van een onderzoek en van de verdere behandeling van de melding zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de melder of de vertrouwenspersoon, alsmede aan de persoon of personen op wie de melding betrekking heeft, tenzij daardoor een ander onderzoeksbelang kan worden geschaad. De vertrouwenspersoon stuurt de kennisgeving door aan de melder.
5. Bij de kennisgeving, bedoeld in het vierde lid, wordt mededeling gedaan van de mogelijkheid gedaan van de mogelijkheid het vermoeden van een misstand te melden bij de commissie.

* Indien een ambtenaar gedetacheerd is bij een ander bestuursorgaan dient zijn rechtspositie gelet op de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep op één lijn te worden gesteld met een tijdelijke aanstelling bij het inlenende orgaan (zie o.a. CRvB 17 april 2003, LJN:AF8422 en CRvB 11 november 2004, LJN: AR6912).